

De Klachtencommissie als bedoeld in artikel 10 van de Wet Verplichte Geestelijke Gezondheidszorg

is inzake de klacht 2020/046 van:

de heer XXXXX, geboren XXXXX, ten tijde van de klacht verblijvend in De Woenselse Poort,
de afdeling, Longcare 1D onderdeel van GGzE.

tot het navolgende oordeel gekomen.

1. Ontstaan en loop van het geding

De klachtencommissie ontving op 15 oktober 2020 een klaagschrift, gedateerd 15 oktober 2020, van de heer XXXXX, hierna te noemen klager.

Klager heeft zich bij het formuleren van zijn klaagschrift laten bijstaan door mevrouw XXXXX, Patiëntenvertrouwenspersoon.

De klacht richt volgens het klaagschrift zich tegen de begeleiders van de afdeling Longcare 1D en mevrouw XXXXX, GZ-psycholoog en regiebehandelaar. Hierna te noemen verweerster.

Mevrouw XXXXX, heeft per e-mail van 19 oktober 2020 aan de klachtencommissie laten weten dat klager van de geneesheer-directeur geen afschrift heeft ontvangen van de schriftelijke motivering van de beslissing van de zorgverantwoordelijke om hem te beperken in het recht op vrij gebruik van communicatiemiddelen op grond van artikel 9.9 lid 3 Wvggz.

Omdat de klachtencommissie heeft vastgesteld dat het nalaten van de geneesheer-directeur van het verstrekken van een afschrift van de schriftelijke motivering van de beslissing om klager te beperken alleen al tot de gegrondverklaring van de klacht zou moeten leiden, heeft de klachtencommissie aan klager en verweerster laten weten gebruik te willen maken van haar bevoegdheid, gegeven in haar reglement, om de klacht zonder hoorzitting te behandelen wanneer een klacht bij een eerste beoordeling reeds kennelijk gegrond of ongegrond wordt geacht.

Klager is er blijkens het klaagschrift mee akkoord dat de commissieleden, indien nodig, het dossier inzien, eventueel door middel van fotokopieën.

2. Inhoud van de klacht

De klacht richt zich op de beslissing om klager te beperken in zijn recht op vrij gebruik van communicatiemiddelen op grond van artikel 9.9 lid 3 Wvggz.

3. Standpunt van de klager

Klager is van mening dat hij ten onrechte is beperkt in zijn recht op vrij gebruik van communicatiemiddelen op grond van artikel 9.9 lid 3 Wvggz. Hierbij geeft klager aan dat hij geen telefoon of laptop mag gebruiken.

Verder merkt klager op dat hij geen “mededeling cliënt” heeft ontvangen naar aanleiding van de beslissing om hem te beperken in zijn recht op vrij gebruik van communicatiemiddelen. Dat had wel moeten gebeuren.

Klager verzoekt de klachtencommissie om zijn klacht gegrond te verklaren en hem een passende schadevergoeding toe te kennen.

4. Standpunt van de verweerster

Mevrouw XXXXX, heeft namens verweerster per e-mail van 19 oktober 2020 aan de klachtencommissie laten weten dat aan klager inderdaad geen afschrift van de geneesheer-directeur heeft gekregen met de motivering van de beslissing van de zorgverantwoordelijke om hem te beperken in zijn recht op vrij gebruik van communicatiemiddelen. De beperking is per direct opgeheven.

5. Bevoegdheid klachtencommissie

Klager heeft een TBS met dwangverpleging. Hij verblijft in De Woenselse Poort op grond van artikel 37b van het wetboek van Strafrecht. Op personen die om die reden gedwongen zijn opgenomen in een psychiatrisch ziekenhuis is op grond van artikel 9:1 van de Wvvgz de klachtprocedure van deze wet van toepassing. Dat betekent dat klager bij de klachtencommissie een klacht zoals omschreven in artikel 10:3 van de Wvvgz kan indienen.

De klacht richt zich tegen een beslissing als bedoeld in artikel 10:3 onder f van de Wvvgz.

De klachtencommissie voldoet voor wat betreft haar samenstelling aan artikel 10:2 lid 3 van de Wvvgz.

De klachtencommissie is bevoegd om de klacht van klager te beoordelen.

6. Beoordeling

De klachtencommissie gaat er bij haar beoordeling vanuit dat de klacht van klager, zoals die is verwoord in het klaagschrift.

De klachtencommissie heeft vastgesteld dat door verweerster wordt erkend dat niet is voldaan aan het dwingendrechtelijke voorschrift van artikel 9:9 Wvvgz om aan een patiënt die wordt beperkt in zijn recht op bewegingsvrijheid een afschrift van de beslissing van de zorgverantwoordelijke te verstrekken met de motivering van de beslissing om hem te beperken in zijn recht op vrij gebruik van communicatiemiddelen.

Doordat niet is voldaan aan dit dwingendrechtelijke voorschrift dient de klachtencommissie alleen al om die reden de klacht van klager gegrond te verklaren. Daarmee komt de klachtencommissie niet toe aan een inhoudelijke beoordeling van de klacht.

De klachtencommissie acht de klacht gegrond.

7. Uitspraak

De klachtencommissie voornoemd, verklaart de klacht van de heer XXXXX over de beslissing van 2020 om hem te beperken in zijn recht op vrij gebruik van communicatiemiddelen: **gegrond.**

De klachtencommissie vernietigt deze beslissing waardoor de rechtsgevolgen van deze beslissing eveneens zijn vernietigd.

8. Schadevergoeding.

Klager heeft verzocht om een redelijke schadevergoeding. Omdat de klachtencommissie de klacht van klager gegrond heeft bevonden, is er een aanleiding om hem een schadevergoeding toe te kennen.

De klachtencommissie heeft eerder bij het vaststellen van een schadevergoeding aangegeven dat zij de standaardbedragen tegemoetkomingen die voor het gevangeniswezen gelden als uitgangspunt zal nemen voor het vaststellen van de schadevergoeding.

Het is de klachtencommissie niet duidelijk wanneer de beslissing werd genomen om klager in zijn vrijheid te beperken in zijn recht op vrij verkeer van communicatiemiddelen. Daardoor is het niet mogelijk om te bepalen hoe lang de periode is geweest waarin klager werd beperkt.

De klachtencommissie vraagt daarom aan klager en verweerster om zo mogelijk in gezamenlijkheid te komen tot de vaststelling van een redelijke schadevergoeding, rekening houdend met de hiervoor aangegeven wijze van berekening. Mochten klager en verweerster niet tot overeenstemming komen dan verzoekt de klachtencommissie aan klager en verweerster om haar een overzicht te geven van de dagen waarop de beperking van het gebruik van communicatiemiddelen op hem werd toegepast, te rekenen vanaf de datum waarop de beslissing werd genomen om hem op deze wijze te beperken in zijn recht op vrij gebruik van communicatiemiddelen en met de dagen of periodes waarin het dit niet werd toegepast.

Aldus gedaan op 28 oktober 2020 door de Klachtencommissie als bedoeld in artikel 10:1 van de Wet Verplichte Geestelijke Gezondheidszorg, bestaande uit de heer XXXXX, voorzitter, en de leden de heer XXXXX, psychiater, en mevrouw XXXX, in tegenwoordigheid van mevrouw XXXXX, secretaris.

w.g. XXXXX

w.g. CXXXXX

Voor afschrift,
De secretaris
(mevrouw XXXXX)